

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 79 (2152)

Велико Търново, събота, 3 юли 1965 г.

Цена 2 стотинки

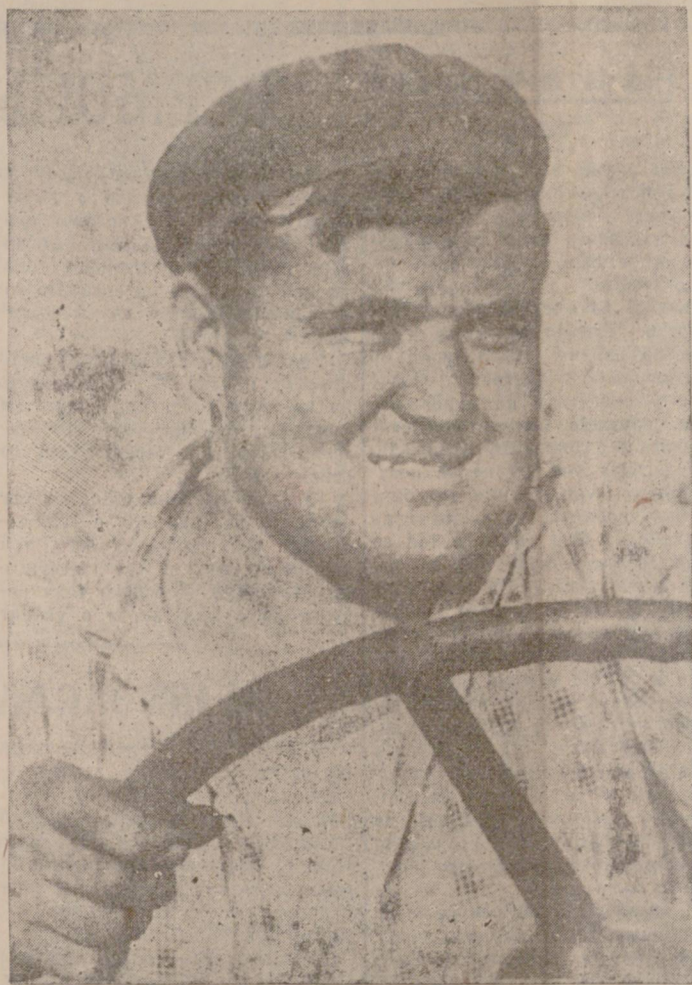

Ирина Мусева — Д. Оряховица

СЛЕДВАЙТЕ ПЪРВИТЕ!

— КАКВО, още едно знаме ли получаваме? — подкача ни един от товариците, Маринчо, когато стигнахме при най-добрата комбайнерка в окръга Ирина Мусева.
— Не, сега ще го вземем.
— Ще го вземете, ама ето дървото, — отвръща с шегата Маринчо.
— Че кой е пред нас? — все така разтревожен пита и шофьорът Атанас Гайдаров.
— Хайде да ви е честито и новото първенство!
— Но този ден, макар и без шуга, мъката си остана при виндироуериста Христо Петков. И при него имаше знаме. То беше второто, спечелено за първата петдневка от долноореховските механизатори, но отиваше сега при Иван Георгиев от Полски Тръмбеш.

Ил. МОНОВ

Иван Георгиев — П. Тръмбеш.

ДА ПОДГОТВИМ УЧИЛИЩАТА ЗА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА!

Новата учебна година скоро ще дойде. Време е да се види какво е нужно да се направи, за да бъде работата през нея резултатна, знаята на учащите се по-качествени, по-ефективни културно.

Очаква се подготовката да бъде по-добра. Нали тя започна непосредствено след сесията на ОНС по въпросите на трудовото, производственото и политехническото обучение и трудовото възпитание на учащите се от окръга! Там бяха анализирани слабостите и се взеха полезни решения. В духа на тия решения трябва да протече подготовката за новата учебна година и организацията на работата през нея.

През май всички училища приеха планове за решително подобрене на материалната база през следващите 2-3 години. Необходимо е да се използват летните месеци за изпълнение на първия етап от плана. По примера на училищата в Ресен, Полски Тръмбеш и др. се създават и обогатяват кабинетите на началните учители. Изготвят се албуми, таблици, списъци, табла, текстове, аритметични игри, изработвани от учители и ученици, поради което за всичко това не се изразходват нито никакви средства. Не всички виждат тази възможност и я използват. Така е в Константин, Благоево, Михалци, Карансен и други.

Преобразяват се кабинетите за средния и горния курс в редица училища в Полски Тръмбеш, Алеково, „П. Р. Славейков“ — Велико Търново и др. се създават нови кабинети и минават към кабинетната система.

Училищното строителство е важен проблем, който също трябва да се решава през лятото. Отговорността на председателите на народните съвети и директорите на училищата тук е особено голяма. В Елена, Лясковец, Тозлу алан влизат в строй нови училищни сгради. Много грижи и естетически вкус са необходими за обзавеждането им и за ползуването новата обстановка за подобрене на учебно-възпитателната работа.

Усилено напредва строежът и на училищните сгради в: Горна Оряховица — механотехникум, Горна Студена — работилница, Морава, Клифарево, Златарица — пристройки, Долна Оряховица, Камен — нови сгради. Трябваше да започне надстройката на сградата на Института за начални учители, където ще се помещава новото основно училище вт. Велико Търново, а още нищо не е направено.

Изоставя строежът на помощна сграда към основното училище в Райковци, въпреки че средствата са отдавна осигурени. Нужно е директорът на училището, народният съвет и родителската общественост, да се отнесат по-загрижено към тези задачи.

Ремонтът на редица училища започна точно по график: Търна гимназия, „П. Р. Славейков“, Сградостроителното училище във Велико Търново и др.

С успех се разширява физкултурната материална база. Започна строителството на нови 15 училищни физкултурни комплекси. Най-добро е положението в Добри дял, Драганово, Елена, Лясковец. Много зле са в това отношение: началното училище „Бачо Киро“ и „Никола Вапцаров“ — Велико Търново. С недоумение някои родители питат: „До кога училището „Бачо Киро“ ще стои без двор?! Кога, най-после, ще се извърши предвиденото разширение? И през новата ли учебна година децата не ще има къде да играят?“

В подготовката за новата учебна година влизат и грижите за летния отход на учащите се, за тяхното физическо укрепване, трудово и патриотично възпитание. Пионерските лагери, сборните отряди, младежките бригади трябва да бъдат добре организирани и да съдействуват за възпитание в комунистически дух.

Явно е, че има много да се прави, че на много места се изоставя. Ето защо отсега трябва да се мобилизират всички сили, за да се използва всеки ден до започването на учебната година.

ДЕЛА НА РАЦИОНАЛИЗАТОРИТЕ

За усъвършенстването на наличните и за създаването на нови, по-производителни машини, работят и мислят и работниците от машиностроителния завод „Първи май“ в гр. Полски Тръмбеш. От началото на тази година в технико-икономическия съвет на завода са постъпили над 20 рационализаторски предложения, повечето от които са разглеждани и приети.

Най-голям икономически ефект, 4864 лева, има рационализатория на Христо Димитров Илиев. Той е предложил изменение на сърцата на редукторните кутии на транспортора за борски тор. Досега в състава на сърцата имаше цимент, кварцов пясък, дърва, кокс, бентонит, арматурно желязо, ламарина за обръщане. Сърцата вече ще се правят от обикновена леярска пръст с малко гвоздеи, без изсушаване.

Интерес представлява и ра-

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи в проценти към 2 юли 1965 година

ТКЗС	жътва на селскостопански задачи	трето ок. селскостопански задачи	жътва на селскостопански задачи
1. Полски Тръмбеш	100	100	100
2. Обединение	100	100	100
3. Масларево	100	100	100
4. Сухиндол	100	100	79
5. Д. Оряховица	100	100	52
6. Павликени	100	100	50
7. В. черква	100	96	100
8. Джулюница	100	91	62
9. Алеково	100	83	78
10. Ресен	100	81	100
11. П. Сеновец	100	81	100
12. Михалци	100	65	78
13. П. Тръмбеш	100	51	93
14. Върбовка	100	38	100
15. Самоводене	100	30	75
16. Страхилово	97	69	93
17. Златарица	94	0	100
18. Козловец	90	100	40
19. Драгомирово	90	47	100
20. Д. Липница	88	100	17
21. Драганово	82	31	41
22. Морава	80	100	100
23. Карансен	78	99	48
24. Дъсково	77	100	98
25. Г. Студена	77	0	58
26. Сушица	71	47	100
27. Оряш	67	100	—
28. П. кория	66	91	100
29. Ова могила	64	16	67
30. Лясковец	63	100	100
31. Кесарево	58	100	100
32. Камен	55	41	100
33. Балван	53	79	44
34. Клифарево	42	0	49
35. В. Търново	42	0	49
36. Страница	40	100	100
37. Асеново	30	16	96
38. Елена	0	0	94
39. Беброво	0	0	92
40. Константин	0	0	57
41. Вуйновици	0	0	13

Всичко за окръга: 80,6 68,1 68,4

Паунка Михайлова
ДМЗ „Първи май“
Полски Тръмбеш

70 декара на смяка

Полвачът Стефан Марков от с. Водоей постигна висока производителност в напояването — дневно по 70 декара. Той сам завърши поливането на блок от 700 декара с царевича и започна втората поливка.

Добри резултати имат и полвачите Христо Косев от Никоп, Сава Гущев и Сава Заяков от Ресен. В действие са и всички дъждовални машини и инсталации.

З. Стефанов

УВЕЛИЧЕНИ ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ИЗНОС

Качеството на продукцията от дадено предприятие определя до голяма степен неговото по-нататъшно развитие. Този факт се потвърждава от практиката на всеки промишлен колектив.

В консервния комбинат „Република“ — Свищов се работи системно за подобряване на качеството. Зеленчуковите консерви, конфитюрите и компотите, които се правят тук, се търсят в много страни. Повече от 80 на сто от продукцията на предприятието се изнася за Съветския съюз, другите социалистически страни и много западноевропейски държави. Нов успех, в тази насока, за ра-

Още развълнувани от разнообразните впечатления, придобити от село Пордим — Плевенско, седемте члена на съветската партийна делегация, с ръководител Виктор Дмитриевич Паников — заместник завеждащ отдел „Селскостопански“ при ЦК на КПСС, при дружавани от другарите Минчо Георгиев — заместник завеждащ отдел „Селскостопански“ при ЦК на БКП и Георги Коладинов от Министерството на селскостопанското производство се озоваха на просторния площад в с. Поликраище.

Тук скъпите гости бяха сърдечно срещнати от секретаря на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев, от партийните и стопанските ръководители на селото.

През няколко часа си престой в Поликраище те посети-ха механизирания свинеферма, оранжерията на стопанството и блока с домати към зеленчуковата градина.

В обстойния делови разговор, състоял се след това, председател на Поликраищенския кооператив „Октомврийска победа“ — Спирир Спирир запозна гостите с някои въпроси на организацията и заплащането на труда, с придобивките и повишаване жизненото равнище на кооператорите. Той отговори на многобройните въпроси на членовете на делегацията. Разказа за допълнителната осигуровка на възрастните кооператори, давана от фондовете на стопанството, независимо от държавната земеделска пенсия. Говори за грижите за децата на кооператорите, за специалния пионерски лагер, където ежегодно почиват стотици деца от общината.

За дружеския топъл прием от сърце благодари ръководителя на делегацията Виктор Дмитриевич Паников. Той отбеляза, че от Поликраищенския кооператив те ще прикътат най-добри впечатления към всички

онези прекрасни впечатления, придобити в България. За спомен на кооператива той поднесе грамофонна плоча с речи на Владимир Илич Ленин и албум на Москва.

След дружеското изпращане от кооператив „Октомврийска победа“ гостите заминаха за Велико Търново. Вечерта те разгледаха града и някои исторически забележителности.

Днес делегацията отпътува от Велико Търново за Варна.

БРИГАДИТЕ ПОЕМАТ СВОЯ ПЪТ

НОВИ ОТРЯДИ, чети и зена, нови редици от млади, възторжени, енергични хора се нареждат под бригадирския флаг. Вчерта те огласиха бригадирите станове на окръжните младежки бригади.

Чак на връх Балкана, в Тозлу алан, замръкнаха снощи петдесетте средношколци от Горна Оряховица. Днес те са на работа. Труднолюбивите им ръце ще оберат десетки, стотици килограми сочни сладки малини.

Кооператорите от ТКЗС в Церова кория в усилните летни дни не са сами. Седемдесет студенти от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ във Велико Търново от днес са в помощ на стопанството им.

Шестдесет великотърновски средношколци вчерта се отпътуваха по удобния асфалтов път за Варна, за да спрат в китното село Джулюница. И те са бригадирите. Там те ще работят в консервното предприятие „Домат“.

Възпитаниците на Автокарусерияното училище в Павликени вчерта пристигнаха в ДЗС — Ресен. От днес там се развива тяхно бригадирско знаме. А само в другия край на същото село се издига и второ бригадирско знаме — на отряда от Професионално-техническото училище в с. Дебелец, който ще работи в керамичната фабрика в Ресен.

УТРЕ РАНО сутринта глъчката на 60 великотърновски средношколци, определени за бригада към Горското стопанство в Буйновици, ще огласи първо училище на родния град. Вечерта тяхната песен и смях ще се носи далеко — далеко в Балкана.

В неделя ден ще поеме на път и още една внушителна група от 100 студенти от ВПИ „Братя Кирил и Методий“. Посоката ще бъде — към приказния черноморски бряг, към Варна. Това са бригадирите от нашата окръг за националната бригада, която ще работи в Корабостроителния завод „Георги Димитров“.

Започва първият бригадирски ден с първите трудности и първите радости в труда. Добра сполука, млади приятели!

Наша делегация замина за Полтава

З. Стефанов

В изпълнение на плана за дружески връзки между трудолюбивите от Великотърновския окръг и трудолюбивите от Полтавска област в четвъртък, 1 юли, за Полтава замина наша делегация в състав: Димитър Стоянов, секретар на Окръжния комитет на БКП — ръководител на делегацията, Неико Цанков, завеждащ отдел „Пропаганда и агитация“ при Окръжния комитет на БКП, Христо Станев, секретар на Градския комитет на БКП — в Елена, Иванушка Куцарова, секретар на първична партийна организация в ТКЗС „Октомврийска победа“ в село Първомайци — И. Йордан Петров, секретар на партийната организация при мебелното предприятие

„Победа“ — Велико Търново. Като член на делегацията е включена и Роза Живкова — сътрудничка на ЦК на БКП.

През своето пребиваване в Полтавска област делегацията ще проучи опита на полтавчаните по масово-политическата работа и ще води разговори по въпросите на по-нататъшното разширяване на връзките между окръга и областта.

На Русенската гара нашите пратеници бяха изпратени от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов и председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Туджаров.

НА СНИМКАТА: Делегацията на гара Русе преди отпътуването ѝ.

Техният глас звучи във всеки дом. Доброволните студенти към радиовъзела в село Ресен Петър Дяков и Мария Александрова и този път са заковали поглед в текста. Пред тях е микрофонът, а на магнитофонната лента ще бъде записано поредното предаване, посветено на усилната работа в полето, на музиката на машините, на златните потоци от зърно, силата на зърноплощадките в кооператива.

Вечер на участниците в движението за комунистически труд

В движението за комунистически труд участвуват всички бригади от Винарския в гр. Павликени. На една голяма част от тях това високо знание вече е придобито. Бригадите за комунистически труд сега не само дават високо производство, но се стремят да развият и разнообразна културно-просветна работа, да участвуват дейно в различните самодейни състави на завода.

Дълга беше подготовката за провеждането на литературна вечер за участниците в бригадите за комунистически труд. А когато очакваният ден — 27 юни — дойде, новият читалищен дом в града се оказа тесен да побере желаещите да присъствуват на тази вечер. Много и разнообразни бяха номерата, с които се представиха различните състави. Предизвикаха възторга на публиката изпълненията на дамската вокална група и мъжкия състав с ръководител К. Бодилев. Аплодисментите наляха край при изпълнението на хората от танцовия състав с ръководител Ив. Тончев, особено при изпълнението на „Пет срещи“ и „Ръчението“. С майсторските песни „Среца на чешмата“ и „Епидемия“. Добре бяха изпълнени и индивидуални номера. Публиката остана доволна от работата на самодейните и им пожела още по-успешно представяне в бъдеще.

Васил Иларионов

ЛЕТНИ УТРИНИ. Тъжно, без много да се бави, показва огненото си лице иззад баира, милава с топлине си лъчи първо вътрешно, а после бялата училищна сграда. Кесарево вече е будно. На площада пред канцеларията на стопанството е най-оживено. Над работилните кооператори вече са дошли и подплатат кой камшик че ги закара до блока, гълчат, че ги няма всичките хора от звеното им, тревожат се за закъснелите царевичи и подражателята жътва. Няколко камiona вече са пълни с кооператори. Моторите бръмчат. Шофьорите натискат нетърпеливо клаксоните.

Погледнете към училището! И там започва началото на един пълен с грижи летен ден. Пред входа, замяна, с топли думи младата детска учителка Денка Илиева посреща още сънливите си ученици. Приема ги от майките им, похвалява ги, че много са поспали.

— Те вече пораснаха. Никога не плаче. Яденето си изядат и всички спят на обед...

Деца я слушат. Усмивка цъфти по лицата им и пъди последната ермаса на плач. Тридесет майки доведат малчуганите си тук. Последният камшон напуца площада на път за полето. Едно голямо синьо колело се завърта в училищния двор. Тридесет деца в сини престилници. Започват

несли забавни игри. Но ето, откъм здравния дом се задава друга група. Това са най-малките от яслите. Днес те ще гостуват на „багковците“. А гостите трябва да се забавляват. Програма!

На пейките под дъбелата сянка на цъфналите липи се открива „театърът“. Другарката Денка разтвоя акордеона. Неукрепнали детски гласчета пеят. Пейт с жар. Явяват се Кумчо Вълчо, Кума Лиса, Кълачето и други герои от приказките. Публиката е в захлас.

През това време в кухнята леля Данка и Зорка са приготвили обед. А той, след толкова игри, е сладък, много сладък!

Сладък е и следобедният сян и закуската след него. По-лек е и трудът на родителите им в полето. Те знаят „другарките“ и „лелите“ бдят над техните деца.

Вечер. Пред училището е пак оживено. Родителите идват да вземат децата си.

— Мамо, аз днес изядох яденето си и спях! — се хвали малчуган.

— Браво, детето ми! Я виж колко си порасъл!...

Д. МИХАЙЛОВ
от Обществения релакция на в. „Борба“ в Кесарево

На атеистични теми

„Бог всичко знае и всичко може. Той е всемогъщ. Той е създал света и човека и ги направил по своята воля. А човекът? Човекът е само „раб божий“ и нищо повече...“ Това, което бог е създал, то е съвършено и абсолютено. Човекът не може и не бива да изменя създадения от бога порядък в света...“ Такава е убеждението на вярващите хора, внушено им от свещените книги и църковните проповеди.

Религията учи да не се посеща върху установения от бога световен порядък, но животът на човека е устроен така, че той не може да съществува, без да изменя света, а заедно с това и себе си. И най-важният не е отореч, че човек не може да съществува без храна, облекло, жилище и пр. Но всички тези материални блага той не намира готово, не ги взема направо от нитиде, нито може да ги добие с молитви към бога. За да разполага с тях и да осигури съществуването си, той трябва сам да си ги създаде, т. е. да изменя действителността съобразно нуждите на своя живот.

И върху това би следвало да се замисли всеки вярващ човек. Нали бог, според религията, е създал света заради своето най-велико творение — човека? Защо той не го е създал така, че да служи на човека, без да бъде променян? Или бог не е могъл да го направи така? Но тогава той не е всемогъщ.

ВСЕМОГЪЩ Е САМО ЧОВЕКЪТ

Някои богослови се мъчат да спасят божия престиж с гълкуването, че бог уж не бил против изменението на света от човека и че това изменение ставало пак по волята на бога. Но това с нищо не може да им помогне.

Религията е силна там, където човекът е слаб. С разрастването на неговата власт над силите на природата и обществото той непрекъснато се освобождава от нейните заблуди.

Човекът не се задоволява със света такъв, какъвто е. И, въоръжен със знания за него, той все по-изкусно, и все по-сериозно го изменя. И всичко това постига не с молитви, а с упорит

труд и борба. Така например, когато му е нужно, днес той коригира течението на реките, пресушава блатата и езера, създава нови реки и морета, премахва пустини и създава на тяхно място плодородни полета и цъфтящи градини. Изобито обикнат на нашата планета непрекъснато се видоизменя в резултат на намесата на хората. Природата сама по себе си не е в състояние да създаде синтетично влакно и от него да произведе облекло или други потребности за хората. Но хората правят това успешно и възможностите в това отношение са безгранични. Химията е област, в която майсторството на човека да твори, да създава несъществуващи по-рано вещества и предмети е извено особено силно.

ТЕ ЩЕ ЗАСАДЯТ КРАСОТАТА

Завчера сто средношколци от окръга заминаха за националната бригада „Васил Коларов“, в едноименното горско стопанство. Западни Родопи. Преди заминаването бригадирите избраха патрон на своя отряд — името на матроса Димитър Ат. Димитров.

Горското стопанство „Васил Коларов“ е едно от най-богатите горски стопанства в страната. Но точно преди една година, през май, над западните Родопи се изви гигантска опустошителна вихрушка — смерч. Бяха изкоренени 4438 декара смърчови гори. За да се разсеят отново гората на поразени участъци, е необходимо помощта на бригадирите. В горското стопанство „В. Коларов“ ще работят две смети от по 800 бригадирите. Те ще подготвят почвата за бъдещите насаждения. Затова ще бъдат необходими 50 000 трудови дни. Част от тях ще изработят и средношколците от Великотърновски окръг.

Младите дръвчета ще растат заедно с младостта на тия, които са ги посадили.

Дейността на воналната група 4 при Трета елсенция — гара Горна Оряховица е добре известна. В не една проява членовете на групата достойно са се представяли и задоволявали изисваният вкус на многобройните си обожатели.

ИЗ ЖИВОТА НА ПАРТИЙНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ КОМУНИСТИТЕ ВОЮВАТ СРЕЩУ БЮРОКРАТИЗМА

За успешното изпълнение на задачите, които стоят пред нашия държавен апарат, голяма роля играят първичните партийни организации в учрежденията. От тяхната работа, от редовния им политически и организационен живот, от активността на партийните групи и на отделните комунисти зависи извено много дейността на самите служби и служители.

Партийната организация при Градския народен съвет в Павликени се състои от 15 членове и 2 кандидата-членове. Комунистите са разпределени по един-двама, а в някои служби и по повече, което помага на партийната организация да надниква в цялостния живот на съвета, успешно да изпълнява стоящите пред нея задачи.

Макар че сме учреденска организация, която няма право на контрол над дейността на изпълкома, то, като имаме предвид, че съветът е орган на власт, партийната организация вниква във всекидневната дейност на службите и служителите, изисква от тях, подпомага ги навреме и добре да изпълняват задачите си.

Партийната организация с успех мобилизира служителите за изпълнение на решенията на Партията и Правителството. Тя непрекъснато насочва вниманието на комунистите и на останалите служители към тези решения и организира тяхното изучаване и усвояване.

Боепригодността на учреденската партийна организация се определя по това — как тя се бори за укрепване на държавната и трудовата дисциплина в учрежденията, към което е изградена. Това е сериозна грижа и на партийната организация, на комунистите и на профсоюзната организация при съвета. Партийната организация редовно изисква от комунистите об

разцово да спазват трудовата дисциплина, навреме да идват на работа, да изпълняват работния ден, образцово да се поддържат помещениата, основно да се проучват законните положения и наредбите, да се спазва щатът и бюджетът, да се оказва конкретна помощ на съответните предприятия и учреждения, да не се допуска нарушение на законността и, най-важното, — културно, бързо и качествено да се обслужват посетителите и да се решават жалбите на трудещите се.

В изпълнение на тези задачи партийната организация винаги се стреми да спазва колективния метод на работа и ръководство, да не се изместват щатните членове на изпълкома. Създадени са правилни взаимоотношения и тесен контакт между изпълкома и партийната организация.

До преди известно време, живото ръководство се замисляше с канцеларщина. Допускаше се откъсване от живота, не се отиваше по предприятия и учреждения, служителите не се свързваха с трудовите колективи. По такъв начин не можеше да се види как се изпълняват задачите, какви трудности се срещат, не можеше да се разбере чрез служителите как върви работата в отделните предприятия и учреждения.

Партийната организация на свое събрание разгледа дейността на комунистите в тази насока и ги задължи да вземат мерки за нейното подобряване. Сега по-често инспекторът по просветата и културата посещава училищата, инспекторът по държавни приходи и отговорникът по местната промишленост — предприятия и ТКЗС и др. Това увлече и безпартийните служители.

Проява на бюрократизъм беше и заседателщината. Недо

ЗОРТЕ ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

от Сергей ГОЛЯКОВ Владимир ПУНИЗОВСКИ

39)

Когато се свърши втората световна война, този звяр в човешки облик ще бъде осъден на смърт от съда на народите за своите чудовищни престъпления във Варшава, където, преди да го изпатят в Токио, лично е убивал в нищо неспровени деца и жени. Мейзингер дава мило за драго само да се окаже в приятелски отношения с влиятелния кореспондент на „Франкфуртер цайтунг“.

Напълно естествено е, че информацията, постъпваща по всички тия канали в Германия, никак не способствува за укрепване на дружеските връзки между Токио и Берлин.

„Надеждният човек“ Рихард Зорге не само забъркваше капките на фашистките стратегии. Всеки контакт с представители на военното, дипломатическото, пар

тийното или гестаповското разузнаване той използваше, за да получи от тях най-важни данни за плановете на нацистите.

Той не измени на себе си и този път. Като отговори подробно на всички въпроси, интересували полковник Шилдкнехт, той забелязано за събеседника си вземаше от него „дан“ за своите „услуги“. Полковникът беше професионален разузнавач и не се отличаваше с прекомерна словесност. Той говореше скъпо, старайки се да приладе особена тежест на всяка своя фраза. И чак в края на беседата събуди вест, от която у Рихард всичко замръзна:

— В Берлин се завършва разработката на подробен план за нападение на Русия.

Рихард извика на помощ всичките си самообладания.

— Така, значи, вие уговоряхте господина посланика да ме изпрати при руснаците в каска и с раница на гърба? — колкото се може по-непринудено запита Рихард.

— О, не! — полковникът отпи от чапката глътка коняк. — На ваше разположение би бил напълно достатъчен срок, за да заварите там мирно време. Заега ние имаме още работа в Европа. А фюрерът решително няма намерение да вровя на два фронта. Подобни експерименти много скъпо ни струваха в миналото.

53.

„ВЕЧЕРТА НА БЕРЛИН-ЧАНИТЕ“ още продължаваше. Но на Рихард не му се искаше да се връща в залата. Той беше много развълнуван: войната стои пред прага на неговия дом.

Рихард ускори крачките. Незабавно трябва да намери Клаузен: може би, той е още там, в залата. Но в залата Клаузен го нямаше. Ще отиде в градината — да го потърси там. Рихард чука как го викат едновременно няколко гласа. Посърбяналите студеници на престовете искат обезателно да се чуки с тях в чест на „народното единство“. Всички се приближават, вдигат чаши.

Най-сетне Рихард е в градината. На листе от бележника лежи текстът на шифрофакта.

— Скъпи Рихард, нямае не можете да забравите за работата даже в такава вечер?

Чий е този глас? Рихард вдигна очи: Хилда!

— Аз ви следя цяла вечер. Но вие сте просто неумовим. Ту се веднаж сте с шефа, сега изведнаж сте решили да се занимавате с писане... Моля ви, господин Зорге, отделете няколко минути на жената, която може би, за цял живот...

Тя прекъсна своята пишна тирана и с тъга погледна Рихард.

„И тази се е напила“, — помисли той, но каза:

— С удоволствие, скъпа Хилда. Макар, струва ми се, ще бъде по-добре, ако ние поговорим други път.

С Хилда ставаше нещо нередно. Такава той още не беше виждал: очите и се разширили, лицето пребледняло. Устните й бяха здраво стиснати. Тя поклати глава.

— Какво става с вас? — запита Рихард. Хилда мъхмъх. — Какво е станало? — Рихард я хвана под ръка.

Хилда разтвори устни:

— Само не презирайте, Рихард. Аз, навярно, съм си загубила ума... Това е ужасно, но имам повече сили... Не мога да мълча...

„Само това не стига!“ — помисли Рихард.

Сякаш прочитайки мислите му, тя се изправи и, гледайки право в очите му, твърдо произнесе:

— Аз ви обичам. И това е ужасно. И съм готова да понеса всякога наказание за своята слабост.

— Защо пък да ви наказват?

— Искрено се учуди Рихард. — Нима в нещо сте се провинили?

— Да! Аз съм виновна. Пред фюрера, пред национал-социалистическата партия, пред велика Германия. Аз съм лоша немка.

— В гласа й звучеше метал. — Не оправдах доверието. Всичките ми чувства и помисли трябва да принадлежат само на фюрера и на делото, на което служа. Не трябва да мисля за нищо друго. Аз наруших своята клетва!

— Престанете, Хилда! — спря я Рихард. — Защо е това самоизтезание?

— Не, ради бога! — запротестира тя. — Вие трябва да ме изслушате до край. Вие трябва да знаете колко низко съм паднала.

— Ше считаме, че нищо не сте ни казали, — меко каза Рихард и се обърна, за да си отиде.

Хилда го хвана за ръката.

— Разбирам, че заслужих презрението ви. Не трябваше да ви се признавам. Но не издържах. Аз съм слаба жена. Но имам сили да изслушам вашата присъда. Хайде говорете!

— По моему, по-добре е незабавно да си отидете вкъщи и добре да се насипте, — опита се да се усмихне Рихард.

— Не се нуждая от вашето снизхождение, — блесна с очи Хилда. — Зная, че съм виновна и съм готова да заплатя.

„Жалка фанатичка, нима може да се измисли по-страшно наказание от онова, на което са те обрели твоите „духовни наставници“? — Рихард я обгърна с негодуваш поглед.

(Следва)

Нашето дружество

Богат и разнообразен е животът на комсомолското дружество при Х. „д“ клас от Езиковата гимназия — Велико Търново. Походите, излетите, колективните посещения на кино и театри станаха нещо обикновено във всекидневния живот на колектива ни.

В началото на учебната година бе направено интересно предложение: да организираме през лятото лагер край Бургас. Предложението бе прието единодушно, но веднага изникна въпросът: „А средства откъде?“ Но и тази пречка намери разрешение. Решихме да подготвим програмата, да я изнесем в няколко селцища и по този начин да наберем средства.

Началото не бе леко. До късно вечерта репетираше танцовият състав, агитката разучаваше нови песни. Класният ръководител М. Николов бе винаги сред нас, упътваше ни, помагаше ни... В програмата включихме и изпълнения на ученици от други паралелки.

И ето, че дойде първото ни излизане на сцената. Най-напред в Полски Сеновец, после в Ресен, Балван, Делбел, Хубавите песни и хора велпана залядяха сърцата на зрителите.

„Учебната година завърши. Нас вече ни очакват младежките бригади по кооперативните стопанства и предпоятия. Но колко приятно е след усилените бичащически дни да отпочинем няколко седмици на море, и то с такъв спечелен от теб!

Иван ТАЧЕВ
Езикова гимназия — Велико Търново

ПЪРВАТА

КОМСОМОЛКИТЕ и комсомолците от текстилното предприятие „В. Мавриков“ във Велико Търново активно участват в социалистическото съревнование. Кой ще бъде първият, който ще изпълни плана за първата петилетка? Това е сега въпросът, който занимава всички младежи от комсомолските дружества на комсомола в предприятието. От сега се очертават най-добрите, сред тях е комсомолката — предачка Мира Стоянова.

Младото момиче израства сред скатчетата на Балкана. Още като ученичка в класовете голяма любов и желание се насочва към професията на текстилците. В заводското училище Мира е в първите редици при овладяването както на теорията, така и на практиката. Някога като ученичка в прогимназията със страх и същевременно с голямо желание е наблюдавала как предачните машини придают тънките жички. Сега сред тях е като добър командир. На нейните ръце от първите дни започват да се поддигат повече от 550 вретена. Тя е една от първите, които застанаха зад новите леска-предачни машини в текстилното предприятие „В. Мавриков“.

Нейната цел, нейната мечта още от първите дни е била да настигне най-добрата младежка предачка Мара Тарасенкова. Задължителна трудна. Не е лесно да се настигне челната работничка с над 30 годишен опит. Но младата Мира тази задача става благороден цел. Овладейки още от първите месеци на 1961 година опита на редица дългогодишни предачки и разчитайки на собствената си издръжливост и подготовката в училище, тя бързо стига с твърда и уверена младежка стъпка напред към заветната цел. Минава година, минава втора и ето тя вече се доближава към успехите на Тарасенкова. Обслужваните вретена нарастват от 624 на 832, на 1040, а, когато Тарасенкова премина на 1248 вретена, Мира също, че задачата става още по-трудна. Но скоро и Мира овладява 1248 вретена. Сега съревнованието вече се водеше за използването на всяко отделно вретено, за постигане на най-висок коефициент на използване на машините.

През 1964 година комсомолката Мира Стоянова в отделни тримесечия започва да се изравнява и плътно да догонва успехите на старите членкини. Ударничката на комунистическия труд Мира Стоянова уверено издига ръст. Тя е вече по-успешна до тази, която бе поставила да настигне и от която още

Мира Стоянова, комсомолка от текстилното предприятие „В. Мавриков“.

няма по-добра. За забележителните си производствени успехи Мира е в групата на първите, получили аления паспорт на трудовата слава и юбилейната значка.

Една мъляна, поставена в предачния цех гласи: „Постигнали най-високо качество и най-високо изпълнение на трудовите си норми комсомолките Мира Стоянова 204.3 на сто, Тодорка Борисова 173.3 на сто, Мария Николова 167.4 на сто. Комсомолки-предачки! Да следваме примера им!“ — кратко и ясно известията мълчат. От нея се разбира, че като дава всеки ден производство за две предачки, при това само от отлично качество, Мира ще изпрати последната година на Четвъртата петилетка към началото на второто полугодие, или тя първа от предприятието ще навлезе в първата година на Петата петилетка. Заводската комсомолска организация заслужено е гордее с тази млада и високвалифицирана членка в труда и учението, машините на която са винаги в образцов вид.

Др. ВЕЛЕВ

НАПРЕГНАТИ ДНИ

Жътвата на ечемика в ТКЗС „Път към комунизма“ — Ресен приключи. Средният добив е около 320 кг от декара. Сега усилено са насочени към прибирането на пшеницата. Комбайнерите Петър Александров и Георги Георгиев от Дичин, които жънат на ден по 150 — 180 декара, прибраха по над 400 кг зърно от декара от блона в местността „Над канала“.

Сламопресите вървят след машините, а балите веднага се превозват до стопанските дворове.

Настъпиха усилни дни и за поливачите. Бригадата на Панко Антонов от Володей, чиято средна производителност на поливач е над 40 декара, вече поля царевичата и захарното цвекло. Между най-добрите в поливането са кооператорите от комплексната бригада на Евтим Кунчев от Никоп.

Надпревара кипи и сред зеленчукопроизводителите. Те вече предадоха 179 т краставици, при план 140 тона. Първенец и бригадата на Борис Ангелов от Дичин. От градините усилено се берат домати и зеле. Най-добри в беритбата са кооператорите от бригадата на Нейко Копаранов от Ресен.

Г. МУНДОВ
от Обществена редакция
на в. „Борба“ в с. Ресен

А разносната търговия?

Потребителната кооперация „Дружба“ в Долна Орховица има не малки успехи в многостранната си дейност. Успешно изпълнява плана за стокооборота в търговията на дребно и общественото хранене, за изкупуването на селскостопански произведения. Добре и с вкус са подредени магазините. Един въпрос, обаче, засега се подценява — разносната търговия.

Преди години, тоно по обед, кооперативна каруца откарваше до блоковете разхладителни напитки, сладкиши, цигари. Кооператорите кога повече, кога по-малко правеха покупки. И естествено бяха доволни. Те виждаха в това начинание грижа за хората. Но вече няколко години подред в това отношение почти нищо не се променя. Защо и тази година, макар само по време на жътвената кампания, този въпрос да не се разреди?

Дим. ГАБРОВСКИ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Долна Орховица

В ПОМОЩ НА ЛЕГУВАЩИТЕ

Работниците от дърводелския цех към Промкомбината в Павликени усвоиха изработването на чубови и качествените сараци за летувана. Четвърто лято ще почиват в бараните, изработени от цеха, работниците и служителите от Промкомбината в Павликени.

Миналата година под ръководството на бригадир Петър Цветков бяха изработени за Окръжния насоден съвет — Велико Търново, отдел „Просвета и култура“ — 10 барана. Всяка от тях е 20 кв. м, а изолацията е от стъкловата вата. Под ръководството на бригадир бараните бяха монтирани срочно във Варна.

През тази година ще бъдат изработени барани за още няколко предприятия, за ГТС и Пътната служба, ГНС — Павликени и ДТП — Печатици.

Велико Търново. По-голяма част от бараните за Велико Търново са за разносната търговия.

Йордан ДРУМОВ

Необходима е стегната организация

Пред прага сме на най-голямата изкупвателна дейност, която потребителната кооперация в Джулюница организира всяка година — износа на ранните домати. От организацията, която сега ще изградим, до голяма степен ние ще можем да помогнем за увеличаване на валута, която нашата Родина получава за тях.

В това отношение Управлението съвет на кооперацията за сега се отнася с нужната сериозност. Непосредствено след приключване на кампанията за салатите, започна усилено на-

бавянето и извозването на амбалаж за домати. Благодарение на добрата организация, той бе добре скъпан и в момента кооперацията разполага с около 100 000 напълно готови щайби, а в Горско Ново село бригадата от младежи-осмомасници усилено продължава скъпането на останалите амбалажи. Набавени са и някои спомагателни материали.

Но за осигуряване на по-голяма експедитивност и да се спести времето на кооператорите при предаването на домогатите, е необходимо да се разкрият

най-малко три приемателни пункта, от които само два в Джулюница и един в Горско Ново село. Навреме и без всякакви забавяне трябва да бъде назначен необходимия персонал за всеки пункт, да бъдат осигурени и общите работници за кампанията.

В никакъв случай не трябва да се допусне отлагането на беритбата на домати от днес за утре. За да бъде напълно пълен транспортът, необходим е и помощта на Окръжния кооперативен съюз — Горна Орховица и Общинския народен съвет. Трябва да се помисли и за опазването на домогатите от пепел или други замърсявания по време на извозването им с камиони, особено от Горско Ново село, да се помисли и за връзването на щайбите те.

Повелата на деня сега е — наред с другите стопански задачи — всички сили на работниците от потребителната кооперация да бъдат правилно и рационално организирани, за да може кампанията по изкупуването, манипулацията и изнасянето на домогатите да бъде завършена навреме и успешно.

Йордан РУСЕВ

ОСИГУРЯВАТ ФУРАЖ

Ръководството на участък Върбича взема мерки за събиране на повече фураж. На състоялото се преди няколко дни съвещание участковият огорворник Никола Атанасов изтъква важността на въпроса. Взето бе решение всички налични каруци, а и свободните камиони да превозват изсушеното сено.

За сушене и събиране на сено бяха поканили пенсионерите от село. Тежестта пада, обаче, върху фуражното звено. Похвала най-вече заслужават механизаторите Никола Станчев и Христо Стоянов, а така също и косачите Петър Серафимов, Сали Титов, Енчо Драганов, Осман Мустафов, неговият син Али и др. Досега е изсушено и прибрано около 200 тона сено, а има покосено и почти е изсушено още толкова.

Отговорникът Тодор Павлов е постоянно в движение. Той обикаля моторната косачка, косачите, дава напътствия.

Д. Стефанов

ПРЕГЛЕД НА НИЗОВИЯ ПЕЧАТ

ЗАБРАВЕНА ЗАДАЧА

На поливането в нашия окръг се отделя заслужено внимание. Да надникнем в три многоглаголиви вестници на окръга, за да видим как е стояла тази голяма задача и пред

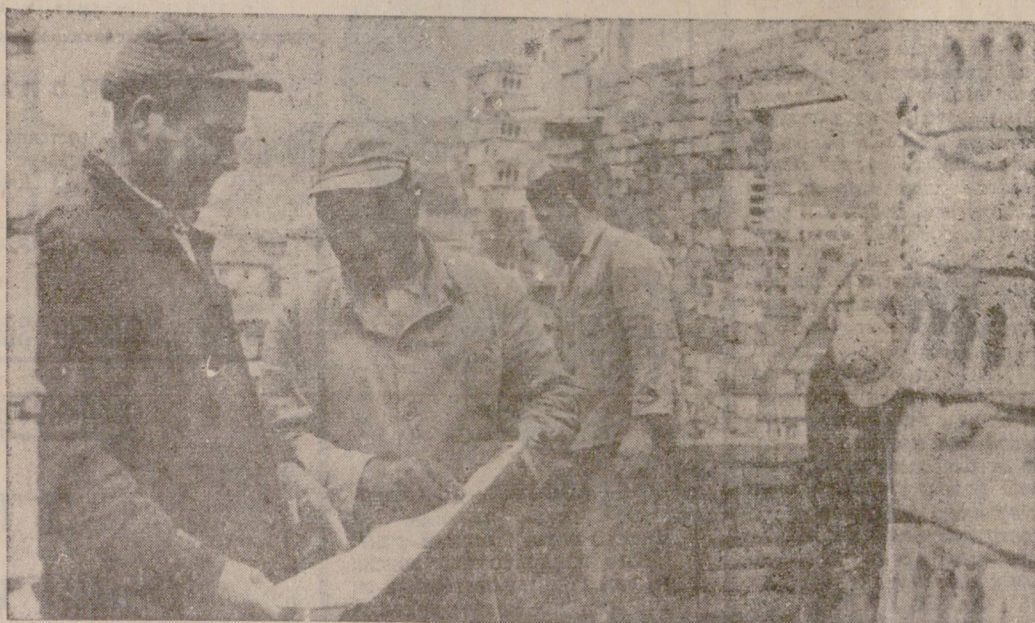
„Дружба борба“ — Върбича. За цяло полугодие във вестника е поместена само една информация за поливането на захарното цвекло в Бутово и няколко реда, между другото, вярна на уводна статия за царицата, публикувана в брой 8 от 25 юни, където се говори за общо за значението на поливането и „за вземане на мерки“ да се прокарат поливни канали. Това е крайно недостатъчно, да не кажем нищо, че се има предвид, че Върбичката кооператив е в поливния район на окръга. Нима не е поставян този въпрос? През зимата, през пролетта и лятото се учиха, и канали се изкопваха, а вестникът мълчи.

Почти същото може да се каже и за „Комунистическият стремеж“ — Павликени. А тук също не може да се каже, че стопанското ръководство е решило този въпрос. Напротив, четните говорят за ниска производителност при поливането, а се и това, че поливачите предпочитат стария начин на работа. Двете информации — време и за обучение на поливачите — и „Резултатът е — всички добиви“, както и статията „Има ли нужда от поливане в селскостопанските култури“ са достатъчни. Не се чувстват настъпление, липсва тревога. А тук беше извършена и обстойна проверка от органите на Управлението на водното стопанство за готовността на поливния сезон. Материалът, от който можеше да се получи някоя мисъл, или поне да се почувства, нима нито не е правено и за новия поливен сезон?

От началото на тази година досега липсваща е темата за високопроизводително напояване, за поливането въобще и в „Звон към комунизма“ — Ресен. И тук няма нищо не е отговорено на този въпрос дава информацията „За поливания сезон не всичко е готов“. Тя прави хубава разволя, но е една птичка.

Вярно, в този кооператив и миналата година бе показано, че във високопроизводителното напояване се прави доста, но писаното във вестника е недостатъчно.

Истината изисква да се припомним, че и трите вестника са забравили поливането. Сега, когато поливането вече става непосредствена задача, нека тази тема излезе на по-голямо място.

Дни на творческо напрежение, на устрем, на ентузиазъм. Такива са дните пред любимия празник на строителите в бригадата за комунистически труд, с ръководител Деню Събев — Стройрайон — Велико Търново. Винаги предсрочно изпълнен графика, предсрочно завършени, при високо качество, всички възложени обекти. Да се изпълнява бригадната норма средно 150 на сто, това е нещо обикновено за не многобройния, но здравословен колектив.

Репортът на хората от бригадата на Деню Събев за Деня на строителя ще бъде рапорт на достойно изпълнен дълг към Родината. Те влагат сега всички сили и умение за навременното завършване на жилищния комплекс „Дружба“.

НАПОСЛЕДЪК като девиз на нашето строителство често се издига следните думи: „Паша ефею, ако моста на Бяла не направя по терка си за 700 000 гроша, вземете ми главата“. Тях Колю Фичев си признава при следните обстоятелства:

Единският валия Мидхат паша през пролетта на 1865 година започнал строежа на шосето Велико Търново — Ресе, което трябвало да пресече Янтра при Бяла. Там, вместо стария дъвен мост, трябвало да се построи нов и по-солодлив. За него Мидхат паша поискал мнението и сметка от тогавашния областен инженер Любим Гаврилов (поляк на турска служба).

Инженерът отишъл на мястото край Бяла. Измерил напрежния профил на реката, дал боичината на водата и приготвил сметка за работите по възможните за тогавашните строежи цени. По тази сметка само за направа на моста бил необходим 3 000 000 гроша, като за материали и други работи трябвало да се плати отделно.

Мидхат паша работел шестата ангария, пари за направа имало малко и затова предложил сума намерил за извършването висока и решил да се обърне към местни майстори. Русенският меджлис му предложил намиращия се във Велико Търново майстор Никола Фичев, който строил обществени сгради, църкви и мостове. Мидхат паша разпоредил да го поканят в Ресе.

Никола Фичев, по обичая

си, се запътил, с тояжката в ръка, пешком за Ресе. Като пристигнал, явил се пред пашата, който го запитал може ли да направи здрав каменен мост над Янтра при Бяла и колко ще струва? Уста Колю на първия въпрос отговорил утвърдително, а за втория по-молвил да му се даде срок „две недели“ да отиде на местостроежа, да измери и направи сметката си. Срокът му бил даден и той се завърнал във Велико Търново.

На връщане от Ресе се отбил в Бяла и с въже и върлици в ръка газил реката, мерил напрежно дълбочината и ширината и след това се отправил за дома си. Тук купил една

лозна свещ и 6 оки вощични свещи. В широката си стая запалил ложената си свещ и върху кънчици теглах започнал да строи модел на моста, като нагрявал вощичните свещи, гръбчливо залепвал, преплитал една върху друга свещите и оформил моста, както мислено си го представял.

Така в продължение на няколко дни, благодарение на изключителната си дарба и трудолюбие си, майсторът сподобил да „построи“ образа на въображаемия мост.

За да си направи изчисление, Никола Фичев взел една права тола дълга 2,5 м обдал я и от четирите страни я приотворил за „работи“. Вър

ху работил започнал да си прави сметката, като на едната страна с върха на ножчето отбелязвал тоцици 2, 3, 4, 5 и т. н. до 10, после отбелязвал резчици цели, разкръстосани, полегати и така докато се напълни работата и на четирите страни. Най-сетне той сумирал своите изчисления. Общата стойност за запаливането на калфи и майстори се оказала 700 000 гроша. Проверил сметката си — 2—3 пъти и като се уверил, че е вярна, разтурил модела на моста, приотворил конската си торба, взел я на

ху работил започнал да си прави сметката, като на едната страна с върха на ножчето отбелязвал тоцици 2, 3, 4, 5 и т. н. до 10, после отбелязвал резчици цели, разкръстосани, полегати и така докато се напълни работата и на четирите страни. Най-сетне той сумирал своите изчисления. Общата стойност за запаливането на калфи и майстори се оказала 700 000 гроша. Проверил сметката си — 2—3 пъти и като се уверил, че е вярна, разтурил модела на моста, приотворил конската си торба, взел я на

ху работил започнал да си прави сметката, като на едната страна с върха на ножчето отбелязвал тоцици 2, 3, 4, 5 и т. н. до 10, после отбелязвал резчици цели, разкръстосани, полегати и така докато се напълни работата и на четирите страни. Най-сетне той сумирал своите изчисления. Общата стойност за запаливането на калфи и майстори се оказала 700 000 гроша. Проверил сметката си — 2—3 пъти и като се уверил, че е вярна, разтурил модела на моста, приотворил конската си торба, взел я на

ху работил започнал да си прави сметката, като на едната страна с върха на ножчето отбелязвал тоцици 2, 3, 4, 5 и т. н. до 10, после отбелязвал резчици цели, разкръстосани, полегати и така докато се напълни работата и на четирите страни. Най-сетне той сумирал своите изчисления. Общата стойност за запаливането на калфи и майстори се оказала 700 000 гроша. Проверил сметката си — 2—3 пъти и като се уверил, че е вярна, разтурил модела на моста, приотворил конската си торба, взел я на

ху работил започнал да си прави сметката, като на едната страна с върха на ножчето отбелязвал тоцици 2, 3, 4, 5 и т. н. до 10, после отбелязвал резчици цели, разкръстосани, полегати и така докато се напълни работата и на четирите страни. Най-сетне той сумирал своите изчисления. Общата стойност за запаливането на калфи и майстори се оказала 700 000 гроша. Проверил сметката си — 2—3 пъти и като се уверил, че е вярна, разтурил модела на моста, приотворил конската си торба, взел я на

ху работил започнал да си прави сметката, като на едната страна с върха на ножчето отбелязвал тоцици 2, 3, 4, 5 и т. н. до 10, после отбелязвал резчици цели, разкръстосани, полегати и така докато се напълни работата и на четирите страни. Най-сетне той сумирал своите изчисления. Общата стойност за запаливането на калфи и майстори се оказала 700 000 гроша. Проверил сметката си — 2—3 пъти и като се уверил, че е вярна, разтурил модела на моста, приотворил конската си торба, взел я на

ху работил започнал да си прави сметката, като на едната страна с върха на ножчето отбелязвал тоцици 2, 3, 4, 5 и т. н. до 10, после отбелязвал резчици цели, разкръстосани, полегати и така докато се напълни работата и на четирите страни. Най-сетне той сумирал своите изчисления. Общата стойност за запаливането на калфи и майстори се оказала 700 000 гроша. Проверил сметката си — 2—3 пъти и като се уверил, че е вярна, разтурил модела на моста, приотворил конската си торба, взел я на

ти е хесапа“ (лъжлива ти е сметката). Майсторът се сепнал и започнал отново да прави сметката си по работата. Захвалявал отначало и след като свършил четвъртата страна на работата, отговорил смело, че сметката е вярна и че мостът ще струва само толкова. Пашата останал още по-учуден и му задал втори въпрос: „Как ще построи този мост?“

Никола Фичев поискал позволение да му покаже нагледно как ще направи моста си. Поискал да му дадат една голяма стая, една лога свещ и

6 оки вощични свещи. След като му донесли тези свещи, занесъл ги в стаята, наредил няколко маси една до друга, запалил ложената свещ и започнал да нагрява вощичните свещи, да ги лепи и да ги преплитал една с друга, както бил направил това във Велико Търново.

Мидхат паша дошел в стаята, седнал и погледнал с напрежение си и търпеливо наблюдавал какво ще излезе от майсторовата работа. А той дължовал внимателно да прави скелета на моста, а пашата като следял работата му, все повече се възхищавал от него, та погледнал за себе си и за него по едно кафе. „Еки чешмиш“ — (двойно преваре-

ху работил започнал да си прави сметката, като на едната страна с върха на ножчето отбелязвал тоцици 2, 3, 4, 5 и т. н. до 10, после отбелязвал резчици цели, разкръстосани, полегати и така докато се напълни работата и на четирите страни. Най-сетне той сумирал своите изчисления. Общата стойност за запаливането на калфи и майстори се оказала 700 000 гроша. Проверил сметката си — 2—3 пъти и като се уверил, че е вярна, разтурил модела на моста, приотворил конската си торба, взел я на

ху работил започнал да си прави сметката, като на едната страна с върха на ножчето отбелязвал тоцици 2, 3, 4, 5 и т. н. до 10, после отбелязвал резчици цели, разкръстосани, полегати и така докато се напълни работата и на четирите страни. Най-сетне той сумирал своите изчисления. Общата стойност за запаливането на калфи и майстори се оказала 700 000 гроша. Проверил сметката си — 2—3 пъти и като се уверил, че е вярна, разтурил модела на моста, приотворил конската си торба, взел я на

но кафе, което прави само за високи гости). Най-сетне Никола Фичев направил вощичния модел на моста, както бил го направил в дома си с 14 полукръгли свода, горе равен, от двете страни с тротоар и високи парапети и започнал да разказва на пашата за подробностите на строежа.

Мидхат паша останал удивен и възхитен от Уста Никола и го запитал: „Ти можеш ли направи сам по твоя модел каменния мост и то за 700 000 гроша?“ Майсторът отговорил смело, утвърдително и прибавил: „Ако не го направя, вземете ми главата“. Той помолил само да бъде улесняван в работата си и да му дават парите в определените срокове, за да може редовно да плаща на помощниците си, защото бил беден и нямал средства. Пашата доволен от отговора, го потупал по рамото и е възторг му казал: „Хайде ярандан баша еши“ (Хайде от утре започвай работата), като му предал в аванс две кесии пари от 1000 гроша.

Никола Фичев поръчал да му доставят от Габрово определено число железари и ковачи, от Велико Търново и Дряново — дърводелци и каменари, а простите работници за копане, водочерпане, колажи и пр. — от Белевско. Той самият тръгнал с „метрото“ си по складовете и кариери да из-

бира и мери здрави камъни и дъвета за моста. Тогава личал динамит за разбиване на скали, помпи за черпане вода, сонетка за набиване на шпичовата ограда, а всичко се работело на ръка. Зидало се е с вар без прецизни инструменти.

МОСТЪТ БИЛ ЗАВЪРШЕН ПРЕЗ 1867 ГОДИНА И ПРИЕТО ОТ ДЪРЖАВНА КОМИСИЯ, председателствувана от Мидхат паша при голямо тържество. Пашата, доволен от направения мост, възхитен от делото на майстора, му подарил кесия с пари от 50 000 гроша, орден от султана — „Меджидие“, който Уста Колю е гордост и доводство носел до смъртта си, а във Велико Търново му подарил с нотариален акт дворно място — между русенското шосе и Янтра, на север от стария хотел „Балкантурист“, до края на града.

Ето така строил нашият съгражданин Никола Фичев, големият национален майстор, стоял близо до народа, изразител на неговите самобитни национални форми и велик син на своята и нашата епоха. Със своята строителна дейност той утвърдил една самобитна школа, която и днес е национална гордост, от която се учат нашите млади строители.

инж. П. Н. ПИПЕРОВ

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 79, 3. VII. 1965 г.

Юлска хроника

Шом работата си добре не организира в то-
ва положение ще се намира.
Кар. П. Бор

— БЯГАМ ОТ РАЗДЕЛНАТА ЖЪТВА, УДАРИ МЕ
ОКОПАВАНЕТО, ЧЕ СЕ СЕТИХ ЗА ПОЛИВАНЕТО...

Усукване по килифарски

ОЗНИ ДЕН в Килифарев-
во пристигна голяма
група туристи, водена от най-
пламенен интерес към героич-
ната история на този край. Лю-
бознателните младежи се отби-
ха най-напред при ръководите-
лите на общината и поспеци-
ално при председателя на на-
родния съвет, който със собст-
вения си глас обещал, че в най-
кратък срок (разбирай до про-
летта на тази година) ще се от-
крие къщата-музей на револю-
ционното движение, и ги запи-
таха:

— Искаме, другари, да се за-
познаем със съдържанието на
обявения за открит и навярно

прекрасно подреден Музей на
революционното движение в то-
зи край, помещаващ се в къща-
та на Тотю Саралиев.

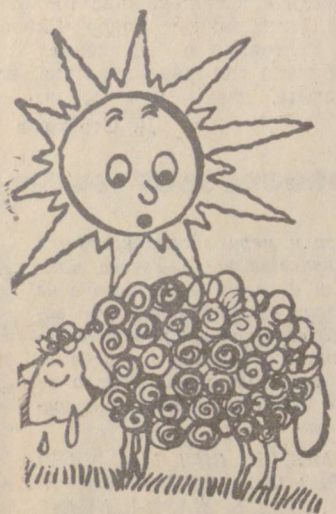
— Много похвално! — при-
ветствуваха ги килифарските ръ-
ководители. — За музея ли се
интересувате? Той... как да
ви кажем... така, нали... ме-
жду прочем и изобщо е не-
що, което... така нали... и
изобщо е, както вече казахме...
Да. Точно така.

— Извинете, но твърде мно-
го го усукхте, не можахме
да ви разберем какво искате
да кажете.

— Е, усукваме! Исукваме го,
но само по килифарски, не по-
вече.

Любознателните туристи ръ-
ководители говорят така от
скромност, понеже не искат да
се хвалят с тази нова придо-
бивка в общината и решиха са-
ми да посетят музея и да го раз-
гледат собственоочно.

В НАПЕЧЕНО ПОЛОЖЕНИЕ

Било 36 градуса на сянка. В
Лясковския бръснарски салон
най-безцеремонно влязла една ов-
ца. Избеляла нещо като „добър
ден!“, взела номерче и си зачи-
нала реда. Но нали кажат, че е
достатъчно една овца да пред-
приеме нещо и всички останали
отиват след нея. След малко в
салона блясало цялото стопанско
стадо.

— Ами сега?!... Видели се
в чудо бръснарите. — Като не
разбираме овчия език, кой ще ни
каже какво искат тия странни
посетители?

— Аз! — обади се един стар
лясковчанин, който непрекъснато
си духал в пазвата да се разхлад-
и. — Не виждате ли, че искат
да ги острижете нула номер, за-
щото са ги оставили досега да се
пекат на това слънце с целия си
вълодобив на гърба. А като на-
ма кой да се сети да ги остриже,
сами са тръгнали да му дирят
коля. Ясно ли ви е сега?... Ясно
ли е, но на стопанското ръко-
водство дали е ясно не знам...
— заключи старецът и пак си за-
духал в пазвата.

МЕРИНОС

в „БОРБА“
Стр. 4, бр. 79, 3. VII, 1965 г.
Индекс 21 301

ВЗЕМЛИЩЕТО на ед- но нашенско ТКЗС

се настани сушата, няма да
кажа в кое, защото от някол-
ко места чух тая приказка.
Един разправяше, че става-
ло дума за Сухиндол, друг
твърдеше, че се е случило
в Павликени, а пък трети
се кълнеше в местния фут-
болен отбор, че приказката
е само за Върбовка. От къ-
де да знам кой е прав! Мо-
же би и тримата!

Та в нивите на това сто-
панство се настани суша. Ца-
ревицата, захарното цвекло,
слънчогледът — всичко по-
вяхна. Тогава управата на
кооператива се събра да ре-
ши какво да прави.

— Дяволът бяга от тамяи,
а сушата — от вода! — каза
най-умният. — Да я удавим!
Да надует каналите с вода,
та да видим къде ще се
скрие!

— Но ако заваля? — пре-
късна го друг. — Защо да
се трепем напразно? Защо
изкуствено да надуваме себе-
стойността на продукцията?

ВЯТЪР РАБОТА

А себестойността, както зна-
ете, е важен показател...
— Да, ако заваля?!..

Тъкмо по това време на
прозореца се показа чорла-
вата глава на Пешо пазача.

— Ей го, ей го! — засри-
ча той. — Ето там гледайте!
Облачето... хато перперука!
Но току виж станало черно
като бивол и... изсипе дъж
да си над нашата царевича
и цвекло.

Управата видя облачето и
отложки съвещанието. Подир
няколко дни пак се събра.
Пак заради тая проклета су-
ша! И тогава, когато всички
гледаха в небето, за да ви-
дят „перперуката“, вратата
се отвори и в стаята влезе

стара циганка.

— Самото провидение те
праца! — възкликна предсе-
дателят — Кажй ни ще ва-
ли ли, че толкова време ве-
че чакаме дъжд, а той...
и хабер си няма, че го ча-
каме!

Циганката огледа управ-
та, седна кръстато на пода
и виш опите си в тавана:

— Господ тъже, аз не тъ-
жа. Не рекох ли на майка
ти, другарю председател, пре-
ди четиридесет години, че
ако не е момиче, да ме за-
плюе, момче ще е. Ти и гос-
под сте ми свидетели, че та-
ка стана. Ще ви кажа и се-
га какво вижда циганката...
Виждам облаци. Слънцето

ще затмиват, денят ще по-
чернее като дупка в тунел.
Дойдат ли насам — ще ва-
ли, отминат ли нататък —
не ще вали!

— Как ще отминат, мари
— настръхна главният агро-
ном. — Че ние къде сме!
Предлагам да организираме
деноношно наблюдение по
баирчините и шом се зада-
дат облаци да ги изтискаме
над нашите ниви!

Речено — сторено. Цяла
седмичка дежуреха хората.
Люпиха слънчогледови сем-
ки, държача краката си в
каналите пълни с прохладна
вода и гледаха все към не-
бето. Но облаци не идва-
ха, а сушата... все повече
пакостеше. Не можаха да я
прогонят малкото кооперато-
ри, дето управата пращаше
да поливат колкото да отби-
ват номера за пред Окръж-
ния народен съвет. Накрая
председателят не издържа и
нареди да му доведат циган-
ката.

— Лъжеш мари, като ци-
ганка! Къде са облаци? Тък
мо мислехме заведнаж на
метеорологическата служба
да те направим, а ти...

— А, такава ли е била
работата! — отвърна циган-
ката и хвана ръката на пред-
седателя. — Я да видя какво
ще излезе по-нататък...
Хъм! Да! Тук всичко е напи-
сано като на книга. Всичко
ще ти каже циганката. Бог
тъже, аз не лъжа. Чака те
дълъг път. Все по асфалт,
по асфалт, та до един голям
град. С телеграма ще те по-
викат.

— Да не е до Велико Тър-
ново, мари! — подскочи като
ожилнат председателят. —
Чувам, че...

— Това не знам. Само виж
дам... сух ще отидеш, мо-
кър ще се върнеш, другарю
председател.

Тук приказката свършва.
А сега... останете си със
здраве. Пък ако някой от
вас наминае към Полски Се-
новец — разкажете я и на
тамошната управа. Вятър ра-
бота е да изтискава облаци!

ПЕРЕЦ

ДЖУЛЮНСКИ ЛЮТИ ЧУШКИ

НА КОГО да се сърди човек не знам. Заведущ небес-
ното водоснабдяване свети Илия излезе в традици-
онния си летен отпуск и тези, които разчитаха на него отно-
во останали на сухо. Така е, защото помпената не е готова,
вадите също, резервоарите празни и т. н. Ама то да беше
само напояването, с пресни черешки да го храниш. Там е то,
че и с останалата работа нещо не сме я втасали.

Ха на лозето, ха на цвеклото, а за царевичата все не оста-
ва време да я прекопавем и да я поразредим. А сме обещали
400 кг от декар да гоним. Пък едни ягоди са ни спогоди-
ли... все при тях ни търси. Но думата ни беше за рабо-
тата, тя нещо не ни спори. И как ще ни спори, бе хора? Изне-
жихме се мал. Свикнаха нашенци да се возят само на ка-
миони и се разглезиха. Сутрин слънцето се е издигнало две
копрали нависоко, а те си стоят пред клубовите и чакат ка-
миони. Вечер има още по един бългел вода да се изпие до-
като залезе „грезалото“, но всичко живо е напуснало бойно-
то поле. А в същото време ръководството по стопанска ли-
ния не губи кураж. Мръкне ли, застава пред микрофона на
радиопреобрата и почва да бие тревога. През деня те искат
помощ от града, от ДИП „Домат“, ТПК „Нов живот“ и дру-
ги. Но една нашенска поговорка казва: „Не си ли помогнеш
сам, никой не може да ти помогне“. Е, не е баш така, защо
помощта си е хубава работа и никой не е против нея, ама
нашите кооператори да се прибират от блоковете кажи реч
по шашкян пладнѐ, а ние да викаме помощ отстрана, това
вече, колкото и навън да препича, на нищо не прилича.

И така стигнахме до думата, която сме дали: да прези-
пълним плана. А това ще стане като не се лутим само на
лютите чушки, а се хванем и оправим казаното в тях.

Ст. Ж. КИРОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Джулюница

ДА ВИДИШ, ДА НЕ ВЯРВАШ

ВЪВ ВРЪЗКА с настъпване-
то на новия летен сезон
и полузакриването на театрал-
ния сезон, снощи в салона на
летния театър — Велико Тър-
ново, естрадно-сатиричните
коллективи от града и окръга изне-
соха голяма програма. На кон-
церта присъствуваха близо 4000
души и както казват хората —
няма да хвърлим, няма къде да
падне! Със самостоятелни прои-
рами се представиха колективите
на Ламелен завод — Велико Тър-
ново, ДИП „В. Мавринов“, кол-
лективът на „Коммунални услуги“ и
коллективите на селата Стражица,
Долна Оряховица, Обединение, Бяла
черква, Ресен, Лясковец, Сви-
щов, Павликени и т. н.

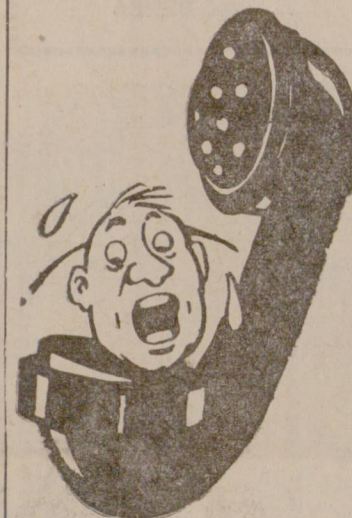
Голям интерес предизвика спек-
такълът на с. Стражица. Като ми
пеех... Наситен с много ху-
мор и габровски вишове, спекта-
кълът на Стражица за дълго ще
остане в съзнанието на много
бойните посетители. (Забележ-
ка: По време на спектаклите се
шумеше някъде към задните ре-
дове. По-късно се установи, че
двама души припаднали от смях.
Благодарение на електричната на-
меса на „Бъраа помощ“ припад-
налите бяха откарани навреме в

болницата. Добре, че като зрите-
ли присъствуваха и лекарите —
участници в естрадно-сатиричния
състав при Окръжната болница).
Правилно впечатление, че повечето
от програмите бяха съвсем не
познати. Радостен е фактът, че
такива спектакли, като „Като ми
пеех...“ — Стражица, „На зад-
на скорост“ — ДИП „В. Мавринов“,
Беше то едно време! — Обеди-
нение и „Нива няма да се върне“
на Ресен, са достойни съперни-
ци на нашите най-добри колекти-
ви от страната.

На края, председателят на ор-
ганизационния комитет по про-
веждането на прегледа на естрад-
но-сатиричната самодейност под-
несе приветствие, а понеже —
своята петиция. Хораво, в един глас,
самодейците приеха призив-о-
бачия за активна работа през
летния сезон.

Настъпи лятото. Времето на от-
пуските, студентата бия и ба-
скини костюми. В тия дни летни
вечери, когато кооператорите се
върнат от полето, от естрадите
ще се понесат песните на естрад-
ните изпълнители, ще загъмрят
бобите на вивчето, ще се под-
насят мизансценните решения и
заедно с тях и публиката...

РАДИО- ТЕЛЕФОН

НАСКОРО в пощен-
ската станция на
Никоп влезе засмян мъж.
Много припряно той поиска
да се обади на баджанака си
в Ресен по много важна и
спешна работа. Вдигна слу-
шалката и...

— Ало, ало, баджанака! Аз
съм бе, не ме ли чуваш? А?
Какво, какво?... (и духна в
слушалката).

От другия край на жица-
та се чуваше разноразно:

— Свещение за нивото на
река Дунав...

След половинчасово ви-
кане никопчанинът успя от ра-
диовестите по слушалката да
научи, че в ЦУМ пуснали
хубави маркуци.

И след това пак:

— Бръм-бръм, дръм-дръм...

... И никъде към вечер-
та, когато на ухото му запя
Сънчо, нашият герой тръгна
пеш към Ресен да каже на
баджанака си това, което не
можа да му каже по телефо-
на. А дали изобщо ще мо-
гат някога да си кажат не-
що телефонно зависи кога
Окръжната ПТТ станция ще
се заеме да оправя линията
между двете села.

ИГРОСЛОВЕЦ

герна пътека: 12 юли — кон-
церт на Кладуно Вила; в Горна
Оряховица — 11 юли „Шлагерна
пътка“; Павликени, 8 юли — кон-
церт на Иван Шибилев.

ФУТБОЛ

Северна „Б“ РФГ:
„Левски“ — „Добруджа“, „Сеп-
тември“ — „Кордобостроител“, „Кар-
пачев“ — „Миньор“, „Волов“ —
„Светкавица“, „Чавдар“ — „Ло-
комотив“, „Септемврийска слава“ —
„Гигант“, „Спартак“ (Койн)
„Белокански“, „Чардафон“, „По-
ростол“, „Етър“ — „Спартак“ (Бн)

Справочник на читателя

Сомнамбулът — „Държавен пре-
стъпник“, „Трудов фронт“ — Ве-
лико Търново: „Алените платна“
По деления брег: „Харалам-
би Стоянов“ — гара Горна Ор-
яховица: „Ракетите не трябва да
излетят“, „Старци бераат хмел“.

КОНЦЕРТ

Утре (неделя) във Велико Тър-
ново — концерт на италиански
естраден състав; 10 юли — „Шла-

ДИП „БЪДЕЩЕ“ — гара Бутово,
Великотърновски окръг

ТЪРСИ

МАШИНЕН ИНЖЕНЕР за началник на
отдел „Енергомеханичен“.

Основна заплата 125 лева.

Справка: Предприятието, тел. № 9.

2—2

ЖИЛНАТИТЕ ОТГОВАРЯТ

В брой 73, под заглавие „Въпроси и...“ зададохме въпрос
„До кога горнооряховчани едновременно с концертите в летния
театър ще слушат и оркестъра на близкия ресторант? Сега с
ГТП „Здрава храна“ в Горна Оряховица ни отговарят: Наредено
когато в летния театър има концерт, ресторантския оркестър да
изнася своя програма.“

С това и ние смятаме въпроса за приключен.

Малки обяви

Продаваме къща частично оп-
Димитър 9, Справка: Г. Димит-
ров 24 — В. Търново. разване „Х
Продава се етаж и при-
В. Търново „Карамик-
тройка, 6, Умичков. 2—

ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец.

Великотърновски окръг

ТЪРСИ

ОБЩИ РАБОТНИЦИ.

Справка: „Личен състав“.

Професионално-техническо училище по металообработване
и електротехника — с. Дебелец, Великотърновски окръг

ОБЯВЯВА

че през учебната 1965/1966 г. ще бъдат приети 175

курсисти в първи курс по следните специалности:

1. Ел. монтьори по електрообзавеждане на промиш-
лени предприятия — 10 момичета и 25 момчета.
2. Машинни шлосери — 10 момичета и 60 момчета.
3. Стругари-фрезисти — 5 момичета и 30 момчета.
4. Шлосери-матричари — 5 момичета и 30 момчета.

Училището подготвя изпълнителски кадри за маши-
нотроителните и ел. заводи. Курсът на обучение е две-
годишен. Приемат се ученици, завършили осми клас и до
16 години.

Срок за подаване на документите:

Първи кръг — 10 юли 1965 год.

Втори кръг — 20 август 1965 год.

Към молбата се прилагат следните документи:

1. Свидетелство за завършено основно образование.
2. Акт за раждане.
3. Документ за предимство (ако кандидатите имат
право на предимство или желаят да се ползват от него).

Подборът ще се извърши на основание успеха от
свидетелството и успеха по български, математика и фи-
зика.

Резултатите ще бъдат обявени на 15 юли и на 25 ав-
густ, а записването на курсистите ще стане след меди-
цинския преглед в началото на месец септември.

20 на сто от общия брой на местата е определен за
деца на активни борци против фашизма и капитализма.

Районът на училището е Великотърновски окръг.

Училището разполага със собствени работилници,
много добре обзаведен ученически стол и общежитие.

Дебелец е благоустроено селище, озеленено и хиги-
енизирано. Условията на живот не се различават от град-
ските.

Завършилият двугодишния курс на обучение могат
да продължат образованието си в дневни, вечерни и за-
дочни механо и електро-техникуми.

Справки: Писмено или устно могат да се отправят до
канцеларията на училището.

Телефон № 2-92-37.

От Дирекцията

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В.
Левски“ № 11, ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор
25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и до-
писници“ — 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура бит, ху-
мор и сатира“ — 23-08; отдели „Икономически“ и „31-25; Счетовод-
во — 32-59; канцелария и фотостудии 24-59; коректори и де-
рен редактор 24-89.